

[Lissa Mathiasen]

forslaget er udformet her, stadig væk er, at restauratøren skal have bevillingen.

Som jeg sagde, sidste gang vi førstebehandlede dette forslag, finder vi ikke, at ministerens forsøg på et kompromis er faldet særlig godt ud. Vi tilkendegav allerede ved den lejlighed, at vi ikke kunne medvirke til at gennemføre det. For uanset at ministeren denne gang forsøger at garnere det med flere ord, vil en formulering som den, der findes i forslaget § 22, stk. 3, betyde, at der er lagt en bombe under det frivillige ungdomsarbejde, idet man fjerner muligheden for, at større velgørende arrangementer kan foregå uden en restauratørs medvirken.

Jeg har svært ved at forstå, hvorfor ministeren ikke, som det også fremgår af flertalsindstillingen i betænkningen, kan tilgodese det frivillige ungdomsarbejde ved at lade restauratører stå for det rent kommercielle og så til gengæld lade de velgørende arrangementer fortsætte som hidtil. Det ville sikre, at de godt 500 mio. kr., som på årsbasis bliver samlet ind, stadig kunne gå til ungdomsarbejde, sportsformål m.v. Det er stadig Socialdemokratiets håb, at der er et flertal herinde, der også denne gang vil markere, at dette synspunkt skal fastholdes.

Som det er fremgået af mine bemærkninger, har vi altså nogle forskellige kommentarer og, skal vi sige et hovedpunkt, som vi absolut mener grundigt bør bearbejdes under udvalgsarbejdet. Jeg håber derfor på, vi kan få et sagligt, godt udvalgsarbejde, som gerne skulle munde ud i et godt, men også et brugbart grundlag for det kommende år.

Kai Dige Bach (KF):

Da vor ordfører for dette lovforslag, hr. Flemming Hansen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Forslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 227 fra marts 1992. Ved førstebehandlingen i marts måned var vi alle enige om, at det næppe ville være muligt at gennemføre denne omfattende lovgivning inden Folketingets sommerferie, hvilket viste sig at være rigtigt. Derfor får vi denne genfremsættelse, der betyder, at vi nu kan sikre en god lovgivning på dette meget store område. Dette er så meget mere muligt, som lovforslaget forud for fremsættelsen har været igennem et meget omfattende udvalgsarbejde, hvor alle parter interesser er blevet tilgodeset mest muligt.

I forhold til det lovforslag, der blev fremsat i marts måned i 1992, er der nogle få tilføjelser, som vi er meget tilfredse med. Bl.a. gives der nu mulighed for servering i busser i international rutefart, hvis ruten er længere end 200 km. Dette har jo i praksis altid fundet sted, og det er derfor naturligt, at det også omfattes af lovgivningen.

Vi finder det også rimeligt, at kommunerne nu får mulighed for at indføre godkendelsesprocedurer for visse ansatte på restaurationserne, f.eks. dørmænd. Jeg forstår godt ministerens bemærkninger om, at der i visse situationer kan være behov for godkendelse af disse dørmænd, og finder det helt rigtigt, at det nu vedtages i lovforslaget.

I øvrigt skal jeg sige, at vi er enige i de betragtninger, ministeren har gjort sig i sin meget omfattende skriftlige fremsættelse, og vi vil medvirke positivt til en særdeles grundig behandling af dette lovforslag i udvalget.

Erik Larsen (V):

Som allerede nævnt er dette en genfremsættelse, og jeg vil henvise til de bemærkninger, som vi fra Venstres side havde til lovforslaget, da vi sidste gang behandlede det. Jeg vil også gerne knytte nogle yderligere kommentarer til det i dag.

Jeg synes, der er sket en væsentlig forbedring på to områder, nemlig vedrørende langtursbusser og vedrørende dørmænd. Dette er et forslag, som berører utrolig mange forskellige interessegrupper, og jeg synes, at der på fornem vis er skabt et forslag, som tager hensyn til alle disse interesser. Hvad enten det drejer sig om restauratører eller om frivillige foreninger, kantiner og virksomheder, har man forsøgt at bøje synspunkter og principper på en sådan måde, at der er kommet et godt resultat ud af det.

Mange arrangementer, som afholdes under denne lov, har jo et folkeligt og kulturelt islæt, som også har stor betydning for det overskud, som normalt kommer ud af disse arrangementer. Det har betydning for børne- og ungdomsarbejdet i en lang række kommuner. I § 22, stk. 1 og 2, er der taget et vidtstrakt og fuldt hensyn til de forskellige arrangementer, som kan forekomme i forbindelse med idrætsforeninger, ungdomsforeninger og lign.